

TH ขอให้โชคดี DE

The Phoenix Foundation

— B: Die Herzversion / The Heart Version / เอกสารแห่งหัวใจ —

Nong Han Lake, Sakon Nakhon | Isan, Thailand

TH Dararat & DE Dirk Schuppenhauer | 2026

จากเถ้าถ่านของเก่า – สิ่งใหม่เกิดขึ้น

Aus der Asche des Alten – das Neue.

From the ashes of the old – the new.

วิสัยทัศน์ของเรา

วิสัยทัศน์ของเรา

ศูนย์พบปะที่ยั่งยืนบนชายฝั่งทางเหนือของทะเลสาบหนองหาน
ที่ซึ่งความสงบพบกับชุมชน ยุโรปพบกับอีสาน และ 60 ปีแห่งการทำงานหนักกลายเป็นความฝันร่วมกัน

สำหรับ: ดารารัตน์ อัญมณีอันส่องแสง และ ดีร์ค ผู้ปกครองชีวิตของตน

ศูนย์ปฏิบัติธรรมและสมาธิ | โยคะและการสัมนนา | เทคนิคพบกับการเติบโต

ศูนย์พบปะวัฒนธรรมไทย-ยุโรป | ฟาร์มอินทรีย์และความหลากหลายทางชีวภาพ

บังกะโลสำหรับแขกไทยและยุโรป | ธรรมชาติบริสุทธิ์

และในหัวใจของทั้งหมดนี้: เทวดาผู้พิทักษ์สำหรับเด็กๆ แห่งอีสาน

4ก. ดีร์ค ชุปเพนเฮาเออร์ – ความละเอียดแบบเยอรมันและจิตวิญญาณนักสู้

เขาเกิดในปี 2509 ที่เมืองโอราโนเอนบวร์ก ประเทศเยอรมนี – ห่างจากค่ายกักกันซัคเซินเฮาเซินเพียงไม่กี่ร้อยเมตร

ในวัยเรียน เขาได้พูดคุยกับผู้รอดชีวิต ได้ยินเสียงของพวกเขามองเข้าไปในดวงตาของพวกเขา และนำถ้อยคำเหล่านั้นกลับบ้าน

เด็กคนหนึ่งที่เขาใจโดยไม่รู้ว่าตัวเองเข้าใจ

แล้วในเดือนพฤษภาคม 2563 ระหว่างรายการโทรทัศน์รายการหนึ่ง ทันใดนั้นก็มีความชราปรากฏบนจอ – จากอิสราเอล สวมชุดนักโทษลายทาง ผู้รอดชีวิตจากซัคเซินเฮาเซิน ดีร์คอ่านริมฝีปากของเธอและได้ยินเพียงประโยคเดียว:

**เด็กๆ เด็กๆ – ฉันขอรับรองพวกเขา สิ่งที่คุณได้ประสบที่นี่ต้องไม่มีวันเกิดขึ้นซ้ำอีก ไม่มีวัน
ไม่มีวัน ไม่มีวัน**

เขาฟังหลาย เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เขาต้องให้จริงๆ ฟอเอิร์นสต์เคยบอกว่า ผู้ชายจริงไม่ร้องไห้ – และนั่นคือกฎหมายสำหรับดีร์ค แต่แล้วหลังจากห้าสิบปี ในที่สุดเขาก็ปล่อยวาง

ในคืนคริสต์มาส 2568 เขาเดินเท้าเปล่าราวยี่สิบกิโลเมตรผ่านย่านที่ยากจนที่สุดของกรุงเทพฯ ไม่ใช่ในฐานะนักท่องเที่ยว แต่ในฐานะพยาน ในฐานะมนุษย์ที่มองไม่เห็นและเมินเฉยไม่ได้

พ่อเอิร์นสต์ซื้อบ้านในย่านช่างทอผ้าของซัคเซินเฮาเซินในปี 2511 – อาคารโครงไม้ดินเหนียวและฟาง ที่สร้างในต้นศตวรรษที่ 19 สมัยพระเจ้าฟรีดริชมาราช ดิรัคอายุสองขวบเมื่อครอบครัวย้ายเข้ามา และการก่อสร้างไม่มีวันสิ้นสุดก็เริ่มต้น – พร้อมกับชีวิตของเขาในฐานะผู้สร้าง

ตั้งแต่ปี 2517 เขาได้รับใบรับรองช่างไฟฟ้า ผลงานอาชีพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา: การก่อสร้างห้องปฏิบัติการ 28 ในเบอร์ลิน (2554) ซึ่งเขาดำเนินการเพียงคนเดียวในทุกขั้นตอน

เขาไม่เคยเข้าไปในมหาวิทยาลัยเลย ทุกสิ่งที่เขารู้ได้มาจากการเรียนรู้ตลอดชีวิต ความอยากรู้อยากเห็น และความมุ่งมั่น

แรงผลักดันของเขา: ขอให้หลานๆ ของฉันมีชีวิตที่ง่ายกว่าปู่ป้า ด้วยโครงการ Phoenix Foundation เขาแลกมรดกทางการเงินเพื่อผลงานจากหัวใจ – เพื่อให้หลานๆ ในอิสานมีชีวิตที่ง่ายขึ้นในวันหนึ่ง ด้วย

ในองค์กรของฉัน ฉันไม่ต้องการนายเหนือฉัน และไม่ต้องการทาสใต้ฉัน และฉันมอบสิทธิ์นี้ให้กับทุกคนใน *The Phoenix Foundation*

4x. ดารารัตน์ – จิตวิญญาณไทยกับความสง่างามระดับนานาชาติ

เธอเกิดในปี 2535 ที่อำเภอวาปีปทุม – ในหัวใจของอิสาน ที่ซึ่งข้าวเติบโตและเวลาเดินช้าลง

วัยเด็กของเธอลึกซึ้งและอุดมสมบูรณ์: ช่วงเวลากับคุณย่า กับครอบครัวอุปถัมภ์ชาวญี่ปุ่น เส้นทางที่พาเธอออกนอกขอบเขตของหมู่บ้านตั้งแต่ยังเด็ก

สิ่งที่ตามมาน่าทึ่ง: เรียนภาษาที่เขื่องใหม่ เจาะลึกในญี่ปุ่น จบการศึกษาในอังกฤษด้วยปริญญาจาก University of Cambridge ภาษาไทยและอังกฤษระดับเจ้าของภาษา ญี่ปุ่นทั้งพูดและเขียน วุฒิบัณฑิตครูสอนภาษาอังกฤษ

เจ็ดปีแห่งประสบการณ์การทำงาน – ในด้านการศึกษา การตลาด การแปล และการล่าม

และแล้วก็มีสิ่งที่ไม่มิมหาวิทยาลัยใดสอน: ดารารัตน์มีความเป็นตัวของตัวเองที่เปลี่ยนบรรยากาศของห้อง ด้วยความสง่างามและเสน่ห์ ด้วยจิตวิญญาณของผู้ประกอบการที่ส่องสว่างเช่นเดียวกับชื่อของเธอ

ดารารัตน์หมายความว่า: ทัศนคติที่ส่องแสง เธอคือสิ่งนั้น

เราจะร่วมกันกับมนุษยชาติที่อาศัยอยู่ที่นั่น สร้างรอยยิ้มที่ยั่งยืนบนใบหน้าของเด็กๆ แห่ง
อิสาน

เทวดาผู้พิทักษ์ริมทะเลสาบหนองหาน

เทวดาผู้พิทักษ์ริมทะเลสาบหนองหาน

ความรักและความช่วยเหลือเพื่อเด็กๆ แห่งอิสาน

แรงบันดาลใจจาก SchutzengelWerk Berlin (ก่อตั้งปี 2556) – องค์กรที่ให้การศึกษา โภชนาการ และ
โอกาสแก่เด็กด้อยโอกาสในเบอร์ลินมาตั้งแต่ต้น ตอนนี้จิตวิญญาณนั้นมาถึงอิสาน

บ้านเทวดาผู้พิทักษ์

รังอันอบอุ่นสำหรับเด็กในสถานการณ์ยากลำบาก – มีอาหารอุ่นๆ ความปลอดภัย ชุมชน และสถานที่
ที่เด็กทุกคนรู้สึกว่าคุณค่า

เทวดาแห่งการเรียนรู้

เสริมสร้างความมั่นใจผ่านความสำเร็จในการเรียน – ชั้นเรียนเสริมภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาษา
อังกฤษ และการสนับสนุนการบ้านฟรีสำหรับครอบครัวที่ไม่สามารถจ่ายค่าสอนพิเศษได้

เทวดาแห่งการว่ายน้ำ

ทะเลสาบหนองหานอยู่ตรงหน้า – การว่ายน้ำไม่ใช่งานอดิเรก แต่เป็นทักษะเพื่อความปลอดภัย นัก
ว่ายน้ำกู้ภัยที่ผ่านการฝึกจะสอนเด็กๆ ด้วยความอดทน ระเบียบ และความสุข

เทวดาแห่งดนตรี

ดนตรีหล่อเลี้ยงวิญญาณ – เด็กๆ เรียนเครื่องดนตรี ร้องเพลง และค้นพบภาษาสากลที่ไม่มีพรมแดน
ดนตรีไทยและดนตรีตะวันตกพบกันในความสามัคคี

Phoenix Points

Phoenix Points – เครื่องมือแห่งศักดิ์ศรี: เด็กๆ ไม่ได้รับของขวัญ พวกเขาได้รับสิ่งที่ตัวเองสร้างขึ้น
ทุกชั่วโมงที่เรียน ทุกกิจกรรมชุมชน ทุกความช่วยเหลือที่มอบให้ผู้อื่น – สร้างคะแนน สร้างอนาคต
สร้างศักดิ์ศรี

5ก. ปรัชญาองค์กร – Teal และการจัดระเบียบตัวเอง

- รูปแบบ Teal ตามแนวคิดของ Frederic Laloux: ทุกคนมีความรับผิดชอบ ทุกเสียงมีน้ำหนัก

- จุดประสงค์ก่อนผลกำไร: เชื้อเพลิงคือคำถาม – มันรับใช้ชีวิตหรือไม่?
- การตัดสินใจผ่านกระบวนการปรึกษาหารือ ไม่ใช่สายการบังคับบัญชา
- ผู้นำตัวเองทั้งหมดเข้ามา ไม่ใช่แค่แรงงานของพวกเขา

Phoenix Points – สกุลเงินชุมชนแห่งศักดิ์ศรี

Phoenix Points – สกุลเงินชุมชนแห่งศักดิ์ศรี

แรงบันดาลใจจากโมเดล Gradido (Bernd Hückstädt) – ระบบคุณค่าที่เติมเต็มเป้าหมาย SDG ทั้ง 17 ข้อของสหประชาชาติ

ไม่มีใครรับเงินทาน ทุกคน – เด็ก คุณย่า ยาวชน – ได้รับการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมที่มีความหมายต่อชุมชน

Phoenix Points: ทุกชั่วโมงที่เรียน ทุกกิจกรรมชุมชน ทุกความช่วยเหลือ – สร้างคะแนน สร้างอนาคต สร้างศักดิ์ศรี

ผู้ที่ชำระค่าคอร์สด้วยคะแนนรู้ว่า: ฉันได้สร้างสิ่งนี้ด้วยตัวเอง นั่นคือศักดิ์ศรี

โครงสร้างทางการเงินและปรัชญาค่าตอบแทน

โครงสร้างทางการเงินและปรัชญาค่าตอบแทน

การลงทุนของديرค์: 10,000,000 บาท (~265,000 €) จากอสังหาริมทรัพย์เยอรมนี – บันทึกเป็นเงินกู้บริษัทที่มีโครงสร้าง

ระยะเวลา: 10 ปี | หลักประกัน: กรรมสิทธิ์ที่ดิน Superficies & Usufruct ตามแนวทาง BOI

คำมั่นสัญญาของผู้ก่อตั้ง:

เราในฐานะผู้ก่อตั้งแบกรับความเสี่ยงทางธุรกิจทั้งหมด

ในทางกลับกัน เราจะขอรับเพียง 3 ถึง 5 เท่าของรายได้เฉลี่ยของผู้คนในอีสานเท่านั้น

ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของมูลนิธิ – ไม่มากกว่านั้น

นี่คือสัญญาของเราต่อชุมชน

หลักการ: ไม่มีใครใน The Phoenix Foundation จะถูกใช้แรงงาน ไม่มีใครจะถูกทำให้อับอาย

แผนงาน (6 ระยะ)

- ▶ ระยะที่ 1 (เดือน 1-3): เตรียมกฎหมาย ทุนความ พิธีกรรม BOI แผนการเงิน

- ▶ ระยะที่ 2 (เดือน 4-6): เดินทางสำรวจสกลนคร ค้นหาที่ดินชายฝั่งเหนือ
- ▶ ระยะที่ 3 (เดือน 7-12): ซื้อที่ดิน Usufruct Superficies ยื่น BOI
- ▶ ระยะที่ 4 (เดือน 10-18): แผนแม่บท สถาปนิก พลังงาน น้ำ ฟาร์ม
- ▶ ระยะที่ 5 (เดือน 18-36): สร้างบ้านหลัก บังกะโล ศาลา PV ฟาร์ม
- ▶ ระยะที่ 6 (จากเดือน 36): Soft Opening สัมมนา เทวดาผู้พิทักษ์ Phoenix Points

ประวัติความเป็นมา

จากนโปเลียนและไฮนซ์ รุมันน์ สู่ The Phoenix Foundation

5 กรกฎาคม 2566 เมืองลือทเซอร์ ไกล์นาว์ เวลา 11 โมงเช้า

ชายคนหนึ่งนั่งอยู่หน้าร้านขายอิตาลีเลียน กาแฟปลอมใจพร้อมไอศกรีม – เจ้าของร้านนำมาให้โดยไม่ต้องสั่ง เธอรู้จักโอปาซูปี้ดี เขาใช้เวลาห้าวันในครัว เมนูอาหารดิบ เค้กมะม่วงจากวัตถุดิบชั้นเลิศ – สำหรับโคลิน หลานชายคนเล็กที่วันนี้อายุครบห้าขวบ แต่พ่อแม่ของเด็กไม่ยอมรับ

เขาไม่ร้องไห้ออกมาข้างนอก เขาร้องไห้ข้างใน เขาทำแบบนี้มาสักพักแล้ว

ตั้งแต่ปี 2563 จักรวาลได้เอาทุกสิ่งที่เขารักออกไปอย่างเป็นระบบและไม่ปราณี ผู้คน ความผูกพัน นิสัย รวบรวมว่ามีใครบางคนกวาดห้องให้ว่างเปล่า เพื่อสร้างพื้นที่ สำหรับอะไร เขายังไม่รู้

หลังจากหนึ่งชั่วโมง มีบางอย่างดึงเขาเข้าไปในร้าน เขาไม่ได้ตั้งใจจะซื้ออะไร แต่มีภาพวาดใหม่สามภาพแขวนอยู่ ขนาดมหึมา 2 คูณ 1.2 เมตร โดยจิตรกรอิตาลีเลียนสูงอายุที่เสียชีวิตไปแล้ว ภาพกลางไม่ยอมปล่อยเขาไป

นโปเลียน ม้าขาว เลือดคลุ้มแดง เทือกเขาแอลป์

ดีร์ค ชูพเพนเฮาเออร์ ผู้ที่ไม่เคยสนใจงานศิลปะ ยืนหยุดอยู่หน้าภาพนี้นานสามสิบนาที นิ่งเฉย เขาไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา ต่อมาเขาซื้อชีวประวัติพันหน้า หลังจากสี่ร้อยหน้า เขารู้จักนโปเลียน รวบรวมเพื่อนเก่า

สิ่งที่ดึงดูดใจเขา: ชายผู้สร้างวิสัยทัศน์จากตัวเอง ผู้รู้ว่าภาพไม่ใช่ความจริง แต่คือสาร นิ่งสงบบนม้าที่เร้าใจ – นั่นคือวิธีที่นโปเลียนต้องการให้วาด ไม่ใช่อย่างที่เขาคิดเป็น แต่อย่างที่เขามองตัวเอง

โคลิน ถ้าเจ้าอ่านสิ่งนี้สักวัน: โอปาซูปี้ของเจ้ายืนหน้าภาพวาดในวันเกิดปีที่ห้าของเจ้า และเข้าใจเป็นครั้งแรกว่าชีวิตของตัวเองจะไปทางไหน เจ้าอยู่ที่นั่นด้วย โดยไม่รู้ตัว

6 กรกฎาคม 2566 แบร์กเฟลเดอ สตูดิโอแนวไทยของเรียม

วันเกิดปีที่ 86 ของพ่อ เอิร์นสต์นั่งอยู่บนรถเข็น เสื้อสีเหลือง หมวกสีส้ม ดิเรคผลักเขาเข้าประตู

สามเมตรห่างออกไป มีบางอย่างนั่งยองอยู่หน้าตุ้เล็กๆ หันหลังให้เขา ผมยาวสีน้ำตาลเข้ม ลำตัวส่วนบนที่เพรียว

ดิเรคล้มพ่อ ขากรรไกรหล่น

สิ่งนั้นลุกขึ้น หันมา ยิ้ม

มันคือดาร์รัดน์

ในขณะนั้น เขาหายไปจากความเป็นจริง ปากเปิด ความคิดหายไป มีแค่: นั่นแหละ

เขาสติกกลับมา จัดทุกไม้ม่าใช้ เมนูอาหารดิบที่ถูกปฏิเสธกลายเป็นเหยื่อ เรียมและสามีมาเยี่ยมไม่กี่วันต่อมา และดาร์รัดน์ก็ไม่มีธุระอะไร

พวกเขานั่งบนระเบียบที่แบร์กเฟลเดอ เขาพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย เธอพูดเยอรมันไม่ได้เลย ไวน์หรือเดสไฮม์ ผู้หญิงสองคนหัวเราะมาก

แล้วพอล่าง ดาราก็อยากฟังดนตรี เขาหยิบโทรศัพท์ อันนา เนเทรบโก – เธอปิดหูตัวเอง ซ็อค

เธอหัวเราะและยื่นโทรศัพท์ให้เขา ในเบื้องหลังเล่นมิกซ์ 1500 เพลงที่เขาเตรียมไว้สำหรับเอิร์นสต์ ดิเรคล้มไปว่ากำลังเล่นเพลงอะไรอยู่

ดาร์รัดน์ไปที่ชื่อเพลง

ไฮนซ์ รุมันน์ ฉันหักใจหญิงสาวผู้ภาคภูมิใจที่สุด

เขาหาได้ในพริบตา กด Play เธอยิ้มสว่าง

แล้วเขาก็ร้องตาม เสียงดัง ร้องได้ทุกคำ เขาผู้ที่ได้คะแนนสี่เสมอในวิชาดนตรี เขาผู้ที่ไม่เคยร้องเพลงหน้าผู้หญิงคนนี้

เพลงจบลง เธอมองเขา

จากริมฝีปากอันเย้ายวนของเธอ มาเสียงเบาๆ ว่า: beautiful

เขาละลาย

หนึ่งชั่วโมงต่อมา ยังอยู่บนระเบียบเดิม ยังคืบเดิมนั้น การสนทนา Translate

เธอยื่นโทรศัพท์ให้เขาอีกครั้ง เพื่อแปล คนใดคนหนึ่งเข้าไป หน้าจอพักเปิดขึ้นมา

ภาพถ่าย กรุงเทพฯ พฤศจิกายน 2558 หญิงสาวในเสื้อขาวและกระโปรงแดง เธอฟังภาพวาดนโปเลียน
ในหอศิลป์ เธอโอบกอดม้า เธอมองขึ้นไปที่ยายที่นั่งอยู่บนสัตว์นั้น

ดิรัจฉังมองภาพนั้น

2558 ตอนนั้นดาร์ราร์ดน์เพิ่งเรียนจบ กำลังมองหาพันธกิจแห่งชีวิต และฟัง – โดยบังเอิญ? – ภาพ
เดียวกันที่แปดปีต่อมาจะทำให้เขายืนนิ่งอยู่สามสิบนาทีในร้านเล็กๆ ที่ลิทซอร์

เขาไม่พูดอะไร เขาไม่จำเป็นต้องพูด

ตั้งแต่ปี 2563 จักรวาลกวาดห้องให้ว่างเปล่า

5 กรกฎาคม 2566 มันแสดงทิศทางให้เขา

6 กรกฎาคม 2566 มันแสดงผู้หญิงให้เขา

และบนหน้าจอโทรศัพท์ มันแสดงให้เขาเห็น: นี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ นี่คือแผนที่วางไว้ตลอดมา

นโปเลียนรู้ว่า: ภาพไม่ใช่ความจริง ภาพคือสาร

ดิรัจฉังและดาร์ราร์ดน์คือสาร

The Phoenix Foundation คือภาพ

วันที่ 6 กรกฎาคม 2569

🦋 วันที่ 6 กรกฎาคม 2569

วันที่ 5 กรกฎาคม 2569 มากกว่าแค่วันที่

มันคือวันเกิดของเอิร์นสต์ วีรบุรุษคนแรกของดิรัค

มันคือวันครบรอบสามปีของการพบกันที่เปลี่ยนชีวิตสองคน

และมันคือช่วงเวลาที่มีความฝันส่วนตัวกลายเป็นความฝันร่วมกัน

บนชายฝั่งทางเหนือของทะเลสาบหนองหาน สถานที่ที่ยังไม่เคยมีมาก่อนจะถือกำเนิดขึ้น:

ที่ซึ่งศักดิ์ศรีไม่ใช่สิ่งฟุ่มเฟือย ที่ซึ่งเด็กๆ เรียนรู้เพราะพวกเขาสร้างมันเอง

ที่ซึ่งชาวเยอรมันและหญิงอีสานแสดงให้เห็นว่าพรมแดนเริ่มต้นในหัวใจและสิ้นสุดที่นั่นด้วย

นี่คือ The Phoenix Foundation

จากเก้าถ่าน สู่เปลวเพลิง สู่ชีวิต

© 2026 Dirk Schuppenhauer | dirk@phoenixfoundation.fun

Projektdokumentation Nong Han Lake, Sakon Nakhon | Isan, Thailand

Dokument B – Die Herzversion | Vertraulich – fuer Partner, Mitarbeiter und Freunde des Projekts

Erstellt mit Unterstützung von Claude.ai (Anthropic) | Mai 2026

จากเก้าถ่าน • Ader Ascus he • From the ashes 🦋 สู่ชีวิต • Ins Leben • Into life

TH ขอให้โชค DE

TH ขอให้โชคดี DE

The Phoenix Foundation

— B: Die Herzversion / The Heart Version / เอกสารแห่งหัวใจ —

Nong Han Lake, Sakon Nakhon | Isan, Thailand

TH Dararat & DE Dirk Schuppenhauer | 2026

Aus der Asche des Alten – das Neue.

From the ashes of the old – the new.

จากเถ้าถ่านของเก่า – สิ่งใหม่เกิดขึ้น

Unsere Vision

Unsere Vision

Ein nachhaltiges Begegnungszentrum am Nordufer des Nong Han Sees –
wo Stille auf Gemeinschaft trifft, Europa auf den Isan, und 60 Jahre Lebensarbeit zum
gemeinsamen Lebenstraum werden.

Fuer: Dararat, das strahlende Juwel, und Dirk, der Herrscher ueber sein Leben.

Stilles Retreat & Meditation | Yoga & Seminare | Technik trifft Entfaltung
Kulturelle Begegnungsstätte Thailand & Europa | Organische Farm & Biodiversität
Bungalows fuer Thai & Europaeische Gaeste | Natur pur

Und im Herzen von allem: Der Schutzengel am Nong Han See fuer die Kinder des Isan

Die zweite Saeule: Dirks Elektroplanungs-Atelier – internationale Fachplanung remote vom
Nong Han See

Mentor fuer Absolventen | Joker gegen das Mittelmas | Nachhaltige Gebaeude als Leidenschaft

4a. Dirk Schuppenhauer – Deutsche Gruendlichkeit und Kaempfergeist

Er wurde 1966 in Oranienburg geboren – wenige hundert Meter vom Konzentrationslager Sachsenhausen entfernt.

Als Schüler sprach er mit Überlebenden. Er hörte ihre Stimmen, sah ihre Augen, trug ihre Worte nach Hause.

Ein Kind, das begreift, ohne zu begreifen.

Im Mai 2020, eine Fernsehsendung. Auf einmal: eine alte Frau aus Israel, in gestreifter Häftlingskleidung – eine Überlebende von Sachsenhausen. Dirk konnte ihre Lippenbewegungen lesen, hörte ganz leise nur einen Satz:

Kinder, Kinder – ich bitte euch. Das, was ich hier erlebt habe, darf sich nie, nie, nie wiederholen.

Er brach zusammen. Zum ersten Mal in seinem Leben weinte er richtig. Vater Ernst hatte gesagt: Richtige Männer weinen nicht. Das war Gesetz. Nun, nach gefühlt fünfzig Jahren, liess er los.

In der Weihnachtsnacht 2025 pilgerte er barfuss, sicher zwanzig Kilometer, durch die ärmsten Viertel Bangkoks. Nicht als Tourist. Als Zeuge.

Sein Vater Ernst kaufte 1968 ein Fachwerkhaus aus Lehm und Stroh in Sachsenhausen – gebaut im frühen 19. Jahrhundert unter Friedrich dem Grossen. Dirk war zwei Jahre alt. Eine Dauerbaustelle begann – und mit ihr sein Leben als Macher.

Seit 1974 trägt er den Gesellenbrief als Elektromonteur. Sein berufliches Lebenswerk: Labor 28, Berlin 2011 – HOAI-Leistungsphasen 3 bis 8, Stark- und Schwachstromtechnik, Gebäudeautomation. Eine One-Man-Show, auf die er zu Recht stolz ist.

Aber aus diesem schmerzhaften Lehrjahr erwuchs sein grösster Joker:

Als Fachplaner fuer Elektrotechnik und Sachverstaendiger fuer Haustechnik in Personalunion ist er heute ein gefragter Spezialist.

Er sieht das fertige Haus im Kopf bevor der Maurer den ersten Stein legt.

Seine 3D-Software – 40.000 Euro und fuenf Jahre Vollzeit-Einarbeitung –
oeffnet Tueren die anderen verschlossen bleiben.

Am Nong Han See gruendet er ein Planungsatelier:

Vier frische Absolventen pro Jahr, zehn Monate, Wohnen auf dem Gelaende.

Er der Visionaer. Sie die Sproeesslinge.

Gemeinsam liefern sie LP 0 bis LP 7 remote –
ortsunabhaengig, schnell, begeisternd.

Die Besten uebernehmen dann die Koenigsklasse: LP 8 vor Ort.

Das ist kein Job. Das ist Meisterschule mit Meerblick.

Niemals hat er eine Universität von innen gesehen. Alles erarbeitet durch lebenslanges Lernen, Neugier und Hartnäckigkeit.

Sein Antrieb: Meine Enkelkinder sollen es einmal leichter haben als ihr Opa Schuppi. Mit der Phoenix Foundation geht er weiter: Er tauscht sein monetäres Erbe gegen ein Herzenswerk – damit auch die Enkelkinder im Isan es eines Tages leichter haben.

Ich möchte in meinem Unternehmen über mir keinen Herren und unter mir keinen Knecht. Und dieses Recht räume ich allen Menschen in der Phoenix Foundation ein!

4b. Dararat – Die thailaendische Seele mit internationaler Eleganz

Sie wurde 1992 im Distrikt Wapi Pathum geboren – im Herzen des Isan, wo der Reis wächst und die Zeit langsamer läuft.

Ihre Kindheit ist geheimnisvoll und reich: Lebensabschnitte bei der Grossmutter, bei einer japanischen Gastfamilie, Wege, die sie früh über die Grenzen ihres Dorfes hinausführten.

Was daraus wurde, ist bemerkenswert: Sprachstudium in Chiang Mai, Japan, Abschluss in England mit einem Diplom der University of Cambridge. Thailändisch und Englisch auf muttersprachlichem Niveau, Japanisch in Wort und Schrift. Zusätzlich das Diplom als Englischlehrerin.

Sieben Jahre Berufserfahrung in Bildung, Marketing, Übersetzen und Dolmetschen.

Und dann das, was keine Universität lehrt: Dararat hat eine Präsenz, die Räume verändert. Eleganz, Charme, unternehmerischer Geist – und ein Herz, das dem Isan gehört.

Dararat bedeutet: das strahlende Juwel. Sie ist es.

*Wir werden den Kindern des Isan gemeinsam mit der dort lebenden
Menschheitsfamilie ein nachhaltiges Lächeln ins Gesicht zaubern!*

Der Schutzengel am Nong Han See

Der Schutzengel am Nong Han See

Liebevolle Hilfe für die Kinder des Isan

Inspiziert vom SchutzengelWerk Berlin (gegründet 2013) – einer Organisation, die sozial benachteiligten Kindern in Berlin seit Jahren Bildung, Ernährung und Chancen schenkt. Jetzt kommt dieser Geist an den Nong Han See.

Schutzengelhäuser – Das warme Nest

Kinder in schwierigen sozialen Situationen finden hier einen liebevoll geführten Ort, an dem sie respektiert und gesehen werden. Eine warme Mahlzeit, Hausaufgabenhilfe, Gemeinschaft und Freizeitangebote. Wir vermitteln: Du bist wertvoll.

Lernengel – Mit Lernerfolgen das Selbstbewusstsein stärken

Lernrückstände aufholen, Unterrichtsinhalte erklären, die Lust am Lernen wecken. Kostenlose Nachhilfestunden in Thai, Mathematik und Englisch – besonders für Familien, die sich keine privaten Nachhilfestunden leisten können.

Schwimmengel – Sicherheit schaffen

Am Nong Han See ist Schwimmen keine Freizeitaktivität – es ist eine Lebensrettungskompetenz.

Ausgebildete Rettungsschwimmer trainieren wöchentlich mit den Kindern. Durch Regelmäßigkeit, Geduld und Fortschritt entsteht Vertrauen – in das Wasser und in sich selbst.

Musikengel – Die Seele nähren

Durch eigenes Musizieren die Seele nähren: Thai-Instrumente und westliche Musik begegnen sich. Kinder entdecken die universelle Sprache, die keine Grenzen kennt – und damit ein Stück ihrer eigenen Stimme.

Segelengel – Mit dem Wind wachsen

Nach dem Schwimmengel kommt der Segelengel: Die Kleinsten lernen in der Optimisten-Jolle (Opti) das Gleichgewicht auf dem Wasser. Die jungen Wilden meistern den TOPCAT K2 Katamaran – hier reicht Kraft allein nicht mehr. Man lernt mit Körper und Geist im Einklang zu sein, in Sekundenschnelle auf Veränderungen zu reagieren, sprichwörtlich mit dem Schiff zu verschmelzen. So wie Dirk es im Mai 2025 auf der Müritz erlebt hat.

Phoenix Points

Phoenix Points als Würde-Werkzeug: Kein Kind empfängt ein Almosen. Jede Stunde beim Lernengel, jede Schwimmstunde, jedes Musikprojekt – alles wird in Phoenix Points vergütet. Mit diesen Points können Kurse, Materialien und Angebote selbst bezahlt werden. Das ist kein Spielgeld. Das ist Würde.

5a. Unsere Organisationsphilosophie – Teal & Selbstorganisation

- Teal-Organisationsmodell nach Frederic Laloux: Jeder trägt Verantwortung, jede Stimme hat Gewicht.
- Sinn vor Profit: Der Kompass ist die Frage – dient es dem Leben?
- Entscheidungen durch Beratungsprozesse, nicht Befehlsketten.
- Menschen bringen sich als ganze Menschen ein – nicht nur ihre Arbeitsleistung.

Phoenix Points – Gemeinschaftswährung der Würde

Phoenix Points – Gemeinschaftswährung der Würde

Inspiziert vom Gradido-Modell (Bernd Hueckstädt, Akademie fuer Wirtschaftsbiologie) – ein Wertsystem nach dem Vorbild der Natur, das alle 17 UN-Nachhaltigkeitsziele erfüllt.

Niemand empfängt ein Almosen. Jeder Mensch – Kind, Grossmutter, Jugendlicher – erarbeitet sich seine Teilhabe durch gemeinschaftlich sinnvolle Beiträge.

Phoenix Points: Jede Lernstunde, jede Schwimmstunde, jedes Musikprojekt, jeder

Gemeinschaftsdienst – alles wird in Phoenix Points verguetet.

Wer Kurse damit bezahlt, weiss: Das habe ich selbst erarbeitet. Das ist keine Gutschrift. Das ist Wuerde.

Finanzstruktur & Verguetungsphilosophie

Finanzstruktur & Verguetungsphilosophie

Dirks Investition: 10.000.000 THB (~265.000 EUR) aus seiner deutschen Immobilie – als strukturiertes Gesellschaftsdarlehen

Laufzeit: 10 Jahre | Sicherheit: Grundstueckseigentum per Superficies & Usufruct nach BOI-Vorgaben

Das Bekenntnis der Gruender:

Wir als Gruender tragen das volle unternehmerische Risiko.

Im Gegenzug beanspruchen wir – je nach wirtschaftlicher Lage der Foundation – gemeinsam nur das 3- bis 5-fache des durchschnittlichen Einkommens der Menschen im Isan. Nicht mehr. Das ist unser Versprechen an die Gemeinschaft.

Grundsatz: Kein Mensch in der Phoenix Foundation wird ausgebeutet. Kein Mensch wird beschaemt.

Roadmap (6 Phasen)

- ▶ Phase 1 (Mo. 1-3): Rechtliche Vorbereitung, Anwalt, BOI-Vorberatung, Finanzplan
- ▶ Phase 2 (Mo. 4-6): Erkundungsreise Sakon Nakhon, Grundstueckssuche Nordufer
- ▶ Phase 3 (Mo. 7-12): Grundstueckskauf, Usufruct, Superficies, BOI-Antrag
- ▶ Phase 4 (Mo. 10-18): Masterplan, Architekt, Smart Energy, Wasser, Farmplan
- ▶ Phase 5 (Mo. 18-36): Bau Haupthaus, Bungalows, Yoga-Pavillon, PV, Farm
- ▶ Phase 6 (ab Mo. 36): Soft Opening, Schutzengel-Programme, Phoenix Points

Die Entstehungsgeschichte

Wie aus Napoleon und Heinz Ruehmann die Phoenix Foundation entstand

5. Juli 2023. Lützw bei Nauen. 11 Uhr vormittags.

Ein Mann sitzt draussen vor einem italienischen Feinkostladen. Trost-Kaffee mit Eisbecher – die Inhaberin hat ihn ohne Bestellung gebracht, sie kennt Opa Schuppi. Er hat fünf Tage in der Küche

gestanden. Rohkostmenü, Mangotorte aus den edelsten Zutaten – für Colin, seinen jüngsten Enkel, der heute fünf Jahre alt wird. Die Eltern haben es nicht angenommen.

Er weint nicht nach außen. Er weint nach innen. Das tut er schon länger.

Seit 2020 hat das Universum methodisch und gnadenlos alles entfernt was ihm lieb war. Menschen. Bindungen. Gewohnheiten. Als würde jemand einen Raum leerfegen – damit Platz entsteht. Für was, weiß er noch nicht.

Nach einer Stunde zieht es ihn in den Laden. Er wollte nichts kaufen. Aber da hängen drei neue Gemälde – riesig, 2 mal 1,2 Meter, von einem alten italienischen Maler der inzwischen verstorben ist. Das mittlere lässt ihn nicht mehr los.

Napoleon. Weißes Pferd. Roter Umhang. Die Alpen.

Dirk Schuppenhauer, der sich nie für Kunst interessiert hat, steht dreißig Minuten vor diesem Bild. Regungslos. Er versteht nicht was mit ihm passiert. Später kauft er die tausend Seiten lange Biographie. Nach vierhundert Seiten kennt er Napoleon wie einen alten Freund.

Was ihn fesselt: Ein Mann der aus sich selbst eine Vision erschafft. Der weiss dass das Bild nicht die Wahrheit ist – sondern die Botschaft. Ruhig auf einem feurigen Pferd – so wollte Napoleon gemalt werden. Nicht wie er war. Wie er sich selbst sah.

Colin, falls du das eines Tages liest: Dein Opa Schuppi hat an deinem fuenften Geburtstag vor einem Gemaelde gestanden und zum ersten Mal verstanden wohin sein Leben geht. Du warst dabei. Ohne es zu wissen.

6. Juli 2023. Bergfelde. Riams Thai-Massagestudio.

Papas 86. Geburtstag – der 6. Juli 1937. Einen Tag nach dem 5. Juli, dem Datum das drei Jahre spaeter Dirks und Daras gemeinsamer Jahrestag werden wird. Das Universum plant voraus. Ernst sitzt im Rollstuhl, gelbes Shirt, oranger Hut. Dirk schiebt ihn durch die Tuer.

Drei Meter entfernt hockt etwas vor einem Schraenkchen. Ruecken zu ihm. Langes schwarzbraunes Haar. Schlanker Oberkoerper.

Dirk vergisst Papa. Die Kinnlade faellt runter.

Das Wesen erhebt sich. Dreht sich um. Laechelt.

Es ist Dararat.

In diesem Moment war er geistig abwesend. Mund offen. Gedanken weg. Nur noch: Das.

Er fasste sich. Zog alle Register. Das abservierte Rohkostmenue wurde zum Koecher – Riam und ihr Mann kamen einige Tage spaeter zu Besuch. Und Dararat hatte gerade nichts vor.

Sie sassen auf der Terrasse in Bergfelde. Er kein Wort Englisch. Sie kein Wort Deutsch.

Ruedesheimer Wein. Die Frauen lachten viel.

Dann, als es dunkel wurde, wuenschte sich Dararat Musik. Er griff zum Handy. Anna Netrebko – sie hielt sich die Ohren zu. Schock.

Sie lachte und spielte ihm ein Video vor – sie hatte ihn heimlich aufgenommen, waehrend er sprach. Und im Hintergrund dieses Videos, kaum hoerbar, lief der Mix den er fuer Ernst zusammengestellt hatte – Musik aus dessen Jugend. Dirk erkannte es sofort.

Dararat zeigte auf den Titel. Sie wollte genau dieses Lied hoeren.

Heinz Ruehmann. Ich brech die Herzen der stolzesten Frauen.

Er fand es in Windeseile. Drueckte Play. Sie strahlte.

Und dann sang er mit. Laut. Textsicher. Er der in Musik immer eine Vier hatte. Er der nie gesungen hatte. Vor dieser Frau.

Das Lied endete. Sie sah ihn an.

Ueber ihre sinnlichen Lippen kam ein leises: beautiful.

Er schmolz.

Eine Stunde spaeter. Noch derselbe Abend. Auf derselben Terrasse.

Sie hielt ihm ihr Handy hin – wieder zum Uebersetzen. Einer von beiden war zu langsam. Der Bildschirmschoner sprang an.

Ein Foto. Bangkok, November 2015. Eine junge Frau in weisser Bluse und rotem Rock. Sie lehnt sich an ein Napoleon-Gemaelde in einer Galerie. Sie umarmt das Pferd. Sie schaut hoch zu dem Mann der auf dem Tier sitzt.

Dirk starrte auf das Bild.

2015. Da war Dararat gerade fertig mit ihrem Studium. Suchte ihre Aufgabe fuers Leben. Und lehnte sich – zufaellig? – an dasselbe Bild das acht Jahre spaeter ihn in einem kleinen Laden in Luetzow dreissig Minuten festhalten wuerde.

Er sagte nichts. Er musste nichts sagen.

Das Universum hatte seit 2020 einen Raum leergefegt.

Am 5. Juli 2023 zeigte es ihm die Richtung.

Am 6. Juli 2023 zeigte es ihm die Frau.

Und auf einem Handybildschirm zeigte es ihm: Das war kein Zufall. Das war immer so geplant.

Napoleon wusste: Das Bild ist nicht die Wahrheit – das Bild ist die Botschaft.

Dirk und Dararat sind die Botschaft.

The Phoenix Foundation ist das Bild.

Der 6. Juli 2026

Der 6. Juli 2026

Der 6. Juli 2026 ist mehr als ein Datum.

Es ist der Geburtstag von Ernst – Dirks Vater, seinem ersten Helden.

Es ist der dritte Jahrestag einer Begegnung, die zwei Leben veraendert hat.

Und es ist der Moment, in dem aus einem Lebenstraum ein gemeinsamer wird.

Am Nordufer des Nong Han Sees wird etwas entstehen, das es so noch nicht gibt:

Ein Ort, an dem Wuerde kein Luxus ist. Wo Kinder lernen, weil sie es sich selbst erarbeitet haben.

Wo ein Deutscher und eine Isan-Frau zeigen, dass Grenzen im Herzen beginnen und dort enden.

Das ist die Phoenix Foundation.

Aus der Asche. In die Flamme. Ins Leben.

© 2026 Dirk Schuppenhauer | dirk@phoenixfoundation.fun

Projektdokumentation Nong Han Lake, Sakon Nakhon | Isan, Thailand

Dokument B – Die Herzversion | Vertraulich – fuer Partner, Mitarbeiter und Freunde des Projekts

Erstellt mit Unterstützung von Claude.ai (Anthropic) | Mai 2026

จากเถ้าถ่าน • Aus der Asche • From the ashes สุขชีวิต • Ins Leben • Into life

TH ขอให้โชคดี DE

Our Vision

Our Vision

A sustainable meeting centre on the north shore of Nong Han Lake – where silence meets community, Europe meets Isan, and 60 years of working life become a shared dream.

For: Dararat, the radiant jewel, and Dirk, the master of his own life.

Silent Retreat & Meditation | Yoga & Seminars | Technology meets Unfolding
Cultural Meeting Place Thailand & Europe | Organic Farm & Biodiversity
Bungalows for Thai & European Guests | Pristine Nature

And at the heart of it all: The Guardian Angel at Nong Han Lake for the children of Isan

Second pillar: Dirk's electrical planning studio – international specialist planning remote from Nong Han Lake

Mentor for graduates | Joker against mediocrity | Sustainable buildings as passion

4a. Dirk Schuppenhauer – German Thoroughness and Fighting Spirit

He was born in 1966 in Oranienburg – a few hundred metres from Sachsenhausen concentration camp.

As a schoolboy he spoke with survivors. He heard their voices, looked into their eyes, carried their words home.

A child who understood without understanding.

In May 2020, a television broadcast. Suddenly: an old woman from Israel, in striped prison clothes – a survivor of Sachsenhausen. Dirk could read her lips, heard only the faintest whisper of one sentence:

Children, children – I beg you. What I experienced here must never, never, never happen again.

He collapsed. For the first time in his life he wept – truly wept. Father Ernst had said: real men do not cry. That was law. Now, after what felt like fifty years, he let go.

On Christmas night 2025 he walked barefoot, certainly twenty kilometres, through the poorest neighbourhoods of Bangkok. Not as a tourist. As a witness.

His father Ernst bought a half-timbered house of clay and straw in Sachsenhausen in 1968 – built in the early 19th century under Frederick the Great. Dirk was two years old. An endless building site began – and with it his life as a maker.

Since 1974 he has carried his journeyman certificate as an electrical fitter. His professional life work: Laboratory 28, Berlin 2011 – HOAI service phases 3 to 8, power and low-voltage engineering, building automation. A one-man show, rightly a source of pride.

But from this painful lesson grew his greatest joker:

As specialist planner for electrical engineering and expert witness for building services in one person,

he is today a sought-after specialist.

He sees the finished building in his mind before the bricklayer lays the first stone.

His 3D software – 40,000 euros and five years of full-time mastery –
opens doors that remain closed to others.

At Nong Han Lake he founds a planning studio:

Four fresh graduates per year, ten months, living on the grounds.

He the visionary. They the apprentices.

Together they deliver LP 0 to LP 7 remotely –

location-independent, fast, inspiring.

The best then take on the royal discipline: LP 8 on site.

This is not a job. This is a master class with a lake view.

He has never set foot inside a university. Everything earned through lifelong learning, curiosity and tenacity.

His drive: My grandchildren should have it easier than their Grandpa Schuppi. With the Phoenix Foundation he goes further: he trades his monetary legacy for a work of the heart – so that the grandchildren of Isan, too, may one day have it easier.

In my enterprise I want no master above me and no servant below me. And I extend this right to every person in the Phoenix Foundation!

4b. Dararat – The Thai Soul with International Elegance

She was born in 1992 in the district of Wapi Pathum – in the heart of Isan, where rice grows and time moves more slowly.

Her childhood is mysterious and rich: periods with her grandmother, with a Japanese host family, paths that led her early beyond the borders of her village.

What became of this journey: language studies in Chiang Mai, Japan, graduation in England with a degree from the University of Cambridge. Thai and English at native level, Japanese in speech and writing. An additional diploma as an English teacher.

Seven years of professional experience in education, marketing, translation and interpretation.

And then what no university teaches: Dararat has a presence that changes rooms. Elegance, charm, entrepreneurial spirit – and a heart that belongs to Isan.

Dararat means: the radiant jewel. She is.

Together with the human family living there, we will bring a lasting smile to the faces of the children of Isan!

The Guardian Angel at Nong Han Lake

The Guardian Angel at Nong Han Lake

Loving Care for the Children of Isan

Inspired by SchutzensengelWerk Berlin (founded 2013) – an organisation that has given socially disadvantaged children in Berlin education, nutrition and opportunity for years. Now this spirit comes to the shores of Nong Han Lake.

Guardian Angel Houses – A Warm Nest

Children in difficult social situations find a lovingly guided place here where they are respected and seen. A warm meal, homework support, community and leisure activities. Our message: You are valuable.

Learning Angels – Building Confidence Through Achievement

Catch up on missed learning, explain lesson content, awaken the joy of learning. Free tutoring in Thai, Mathematics and English – especially for families who cannot afford private lessons.

Swimming Angels – Building Safety

At Nong Han Lake, swimming is not a leisure activity – it is a life-saving skill. Trained lifeguards

train weekly with the children. Through regularity, patience and progress, trust is built – in the water and in oneself.

Music Angels – Nourishing the Soul

Nourishing the soul through making music together: Thai instruments and Western music meet. Children discover the universal language that knows no borders – and with it, a piece of their own voice.

Sailing Angels – Growing with the Wind

After the Swimming Angel comes the Sailing Angel: the youngest learn balance on water in the Optimist dinghy (Opti). The young daredevils master the TOPCAT K2 catamaran – here strength alone is no longer enough. You learn to be in harmony with body and mind, to react to changes in a split second, to literally merge with the boat. Just as Dirk experienced it on the Mueritz in May 2025.

Phoenix Points

Phoenix Points as a dignity tool: No child receives charity. Every hour at the Learning Angel, every swimming session, every music project – all rewarded in Phoenix Points. With these points, courses, materials and services can be paid for independently. This is not play money. This is dignity.

5a. Our Organisational Philosophy – Teal & Self-Organisation

- Teal organisational model following Frederic Laloux: every person carries responsibility, every voice carries weight.
- Purpose before profit: the compass is the question – does it serve life?
- Decisions through consultation processes, not chains of command.
- People bring themselves as whole human beings – not merely their labour.

Phoenix Points – Community Currency of Dignity

Phoenix Points – Community Currency of Dignity

Inspired by the Gradido model (Bernd Hückstädt, Academy for Economic Bionics) – a value system modelled on nature, fulfilling all 17 UN Sustainable Development Goals.

No one receives charity. Every person – child, grandmother, young person – earns their participation through community-meaningful contributions.

Phoenix Points: every learning hour, every swimming session, every music project, every community service – rewarded in Phoenix Points.

Those who pay for courses with them know: I earned this myself. This is not a voucher. This is dignity.

Financial Structure & Compensation Philosophy

Financial Structure & Compensation Philosophy

Dirk's investment: 10,000,000 THB (~265,000 EUR) from his German property – structured as company loan

Term: 10 years | Security: Land ownership via Superficies & Usufruct per BOI guidelines

The founders' pledge:

We as founders carry the full entrepreneurial risk.

In return, we claim – depending on the Foundation's economic situation – jointly only 3 to 5 times the average income of the people in Isan.

No more. This is our promise to the community.

Principle: No person in the Phoenix Foundation will be exploited. No person will be shamed.

Roadmap (6 Phases)

- ▶ Phase 1 (Mo. 1-3): Legal preparation, lawyer, BOI pre-consultation, financial plan
- ▶ Phase 2 (Mo. 4-6): Exploration trip Sakon Nakhon, land search north shore
- ▶ Phase 3 (Mo. 7-12): Land purchase, Usufruct, Superficies, BOI application
- ▶ Phase 4 (Mo. 10-18): Masterplan, architect, smart energy, water, farm plan
- ▶ Phase 5 (Mo. 18-36): Construction main house, bungalows, yoga pavilion, PV, farm
- ▶ Phase 6 (from Mo. 36): Soft opening, Guardian Angel programmes, Phoenix Points

The Story of How It Began

How Napoleon and Heinz Ruehmann gave rise to the Phoenix Foundation

5th July 2023. Luetzow near Nauen. 11 o'clock in the morning.

A man sits outside an Italian delicatessen. A consolation coffee with ice cream – the owner has brought it without being asked, she knows Opa Schuppi. He spent five days in the kitchen. A raw food menu, mango cake from the finest ingredients – for Colin, his youngest grandchild, who turns five today. The parents would not accept it.

He does not cry outwardly. He cries inwardly. He has been doing so for some time.

Since 2020 the universe has methodically and mercilessly removed everything dear to him. People. Bonds. Habits. As if someone were sweeping a room empty – to make space. For what, he does not yet know.

After an hour something draws him into the shop. He did not want to buy anything. But there hang three new paintings – enormous, 2 by 1.2 metres, by an old Italian painter who has since passed away. The middle one will not let him go.

Napoleon. White horse. Red cloak. The Alps.

Dirk Schuppenhauer, who has never been interested in art, stands before this painting for thirty minutes. Motionless. He does not understand what is happening to him. Later he buys the thousand-page biography. After four hundred pages he knows Napoleon like an old friend.

What captivates him: a man who creates a vision from himself. Who knows that the painting is not the truth – it is the message. Calm on a fiery horse – that is how Napoleon wanted to be painted. Not as he was. As he saw himself.

Colin, if you read this one day: your Opa Schuppi stood before a painting on your fifth birthday and understood for the first time where his life was going. You were there. Without knowing it.

6th July 2023. Bergfelde. Riam's Thai massage studio.

Papa's 86th birthday – 6th July 1937. One day after the 5th of July, the date that three years later would become Dirk and Dararat's shared anniversary. The universe plans ahead. Ernst sits in his wheelchair, yellow shirt, orange hat. Dirk pushes him through the door.

Three metres away something crouches before a small cabinet. Back turned. Long dark brown hair. Slender upper body.

Dirk forgets Papa. His jaw drops.

The being rises. Turns around. Smiles.

It is Dararat.

In that moment he was mentally absent. Mouth open. Thoughts gone. Only: That.

He collected himself. Pulled out all the stops. The rejected raw food menu became his bait – Riam and her husband came to visit a few days later. And Dararat happened to have nothing on.

They sat on the terrace in Bergfelde. He not a word of English. She not a word of German. Ruedesheim wine. The women laughed a great deal.

Then, as it grew dark, Dararat asked for music. He reached for his phone. Anna Netrebko – she covered her ears. Shock.

She laughed and played him a video – she had secretly filmed him while he spoke. And in the background of that video, barely audible, ran the mix he had compiled for Ernst – music from his youth. Dirk recognised it immediately.

Dararat pointed to the title. She wanted to hear exactly this song.

Heinz Ruehmann. I break the hearts of the proudest women.

He found it in an instant. Pressed play. She beamed.

And then he sang along. Loudly. Word-perfectly. He who had always got a four in music. He who had never sung. In front of this woman.

The song ended. She looked at him.

From her sensuous lips came a quiet: beautiful.

He melted.

One hour later. Still on the same terrace. The same evening. A translate conversation.

She held out her phone again – for translating. One of them was too slow. The screensaver came on.

A photo. Bangkok, November 2015. A young woman in a white blouse and red skirt. She leans against a Napoleon painting in a gallery. She embraces the horse. She looks up at the man sitting on the animal.

Dirk stared at the image.

2015. Dararat had just finished her studies. Was looking for her life's purpose. And leaned – by chance? – against the very same painting that eight years later would hold him motionless for thirty minutes in a small shop in Luetzow.

He said nothing. He did not need to say anything.

Since 2020 the universe had been sweeping a room empty.

On 5th July 2023 it showed him the direction.

On 6th July 2023 it showed him the woman.

And on a phone screen it showed him: this was no coincidence. This was always the plan.

Napoleon knew: the painting is not the truth – the painting is the message.

Dirk and Dararat are the message.

The Phoenix Foundation is the painting.

The 6th of July 2026

The 6th of July 2026

The 5th of July 2026 is more than a date.

It is the birthday of Ernst – Dirk's father, his first hero.

It is the third anniversary of an encounter that changed two lives.

And it is the moment when a personal dream becomes a shared one.

On the north shore of Nong Han Lake, something will come into being that has never existed before:

A place where dignity is not a luxury. Where children learn because they earned it themselves.

Where a German and an Isan woman show that borders begin in the heart – and end there too.

This is the Phoenix Foundation.

From the ashes. Into the flame. Into life.

© 2026 Dirk Schuppenhauer | dirk@phoenixfoundation.fun

Projektdokumentation Nong Han Lake, Sakon Nakhon | Isan, Thailand

Dokument B – Die Herzversion | Vertraulich – fuer Partner, Mitarbeiter und Freunde des Projekts

Erstellt mit Unterstützung von Claude.ai (Anthropic) | Mai 2026

จากเถ้าถ่าน • Aus der Asche • From the ashes สู่วิถีชีวิต • Into life

TH ขอให้โชคดี DE